

Sygn. akt IV CSK 70/15

POSTANOWIENIE

Dnia 11 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z powództwa B. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością
w O.

przeciwko P. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 11 sierpnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 19 sierpnia 2014 r., sygn. akt I ACa 50/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Powodowa spółka z ograniczoną odpowiedzialnością „B.” w O. uzasadniła wniosek o przyjęcie do rozpoznania skargi kasacyjnej tym, że skarga jest oczywiście uzasadniona, gdyż zaskarżone orzeczenie „(...) w sposób rażący naruszyło szereg norm prawa materialnego i procesowego, wobec czego orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku ostać się nie może”.

Uzasadnienie wniosku opartego na przyczynie przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga przedstawienia argumentacji prawnej zmierzającej do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia przepisów, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia. Zakres badania sprawy w ramach przedsądu nie pozwala Sądowi Najwyższemu na ocenę na tym etapie postępowania zasadności zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej. Z tego względu uzasadnienie wystąpienia tej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania nie może być sformułowane w sposób wymagający takiej oceny, lecz powinno się koncentrować na argumentacji prawnej odrębnej od merytorycznej motywacji skargi, przy uwzględnieniu, że przyczyny przyjęcia skargi nie stanowi oczywiste naruszenie prawa, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia.

Uzasadnienie wniosku zawarte w skardze powódki nie spełnia tych założeń, ograniczając się do powtórzenia, w skrótowym ujęciu, uzasadnienia niektórych zarzutów skargi; co więcej, nie wyszczególniono w nim przepisów, których naruszenie miałyby prowadzić do konkluzji o oczywistej zasadności skargi oraz skoncentrowano się na powtórzeniu niedopuszczalnego zarzutu przekroczenia swobodnej oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego na rzecz strony przeciwnej nie orzeczono wobec tego, że wniosek o ich zasądzenie został powiązany jedynie z wnioskiem o oddalenie skargi.